

MAFFIUS

MAFFIUS, maandelijks verschijnend informatie- en opiniebulletin van de Rijksuniversiteit Limburg

MAFFIUS nr. 2
6e jaargang, januari 1980.

INHOUDSOPGAVE:

PAG.:

Stelt zich voor	1	Rampwijck	9	Officiële informatie: Diësviering	17
Alternatieve gezondheidszorg	2	Gezondheidszorg in de 3e wereld	12	Hand of Fate op de Korrel	19
Geprolongeerd	6	Maastrichts onderwijssysteem	15	Nicaragua	20
Nagekomen	8			HBO-WO in Limburg	24
				Mededelingen	27
				Bekijk 't Maar	34

Kees Schroër
Ger van der Vusse
Kees Ruissen
Emile Berger
Jan Duijzers
Henny Peltenburg
Sibille Berden
Joep Offermans

Vijverdal
Biomedisch Centrum
Hoofdgebouw
Studenten
Redaktiesekretaresse
Adviseur

Eindredakteur : Kees Ruissen
Redactieadres : Edith Goppel
Elizabeth-Huis
Kamer 114, tst 427
Druk : reprografie RL.
AV-groep: K00 : Lay-out, illustraties en voorbereiding drukwerk

“ van de redactie

In onze serie: "scheidende redacteuren" is deze keer de beurt aan Ton Schmidt. Wegens drukke andere werkzaamheden vond hij dat hij zijn redakteurschap niet voldoende waar kon maken, en heeft hij besloten om voor deze functie te bedanken. Toen dat eenmaal in wat grotere kring bekend werd, heeft de redactie, en met name Edith, de grootste moeite gehad om de drommen gegadigden voor het redakteurschap van de stoep te houden; telebingo was er niets bij. We hebben uiteindelijk op één kandidaat de keus moeten laten vallen en ik vraag dan ook een hartelijk welkomstaplaus voor Emile Berger, die zich elders in dit nummer aan u voor zal stellen. Welkom dus voor Emile, een bedank-het-ga-je-goed voor Ton.

Emile begint meteen uit te pakken over de Diës, Gerard ziet het niet zo zitten met Randwijck en zijn mening over het alternatief kabaret komt u ook wel ergens tegen. Ikzelf vond het andere kabaret trouwens ook niet zo sterk, maar dat zal wel aan mij liggen; één puntje wil ik er toch even uitlichten. Als Maffius probeer je, zo goed en zo kwaad als dat gaat, als discussieforum te fungeren, en daarbij de feiten boven water te krijgen. De zorgvuldige lezer had het dan toch duidelijk moeten worden, hoe de vork in de steel zat, ten aanzien van de "colleges" in blok 3.2.

Waarom pikt zo'n kabaret dan juist een misvatting, een verterende kijk op de zaak, eruit omdat nogeens even in de schijnwerpers te zetten, namelijk dat Ger van der Vusse met z'n college's begonnen zou zijn.

Niet dat ik Ger, als mede-redakteur de hand boven het hoofd wil houden, (dat zou me trouwens niet eens lukken) maar je vraagt je wel eens af waar je mee bezig bent.

Er zijn trouwens meer mensen die alleen maar plaatjes kijken in Maffius; misschien is een strip-bijlage iets voor deze groep.

In Maffius zijn plaatjes echter illustratie's, in die zin dat ze ergens een ander licht op laten schijnen. Lees dus in het vervolg ook de artikelen even, ja?

Verder eindigt Maffius op dezelfde manier als ik nu: Bekijk het maar.

Kees Ruissen.

Stelt zich voor

"Een nieuwe lente en een nieuw geluid", zo begint het gedicht 'Mei' van Herman Gorter. Enigszins veranderd zou ik willen zeggen: een nieuw decennium en een nieuw élan.

In het voorwoord van de redactie in de vorige Maffius werd door de eindredakteur gerefereerd aan de Grote Laksheid, die met name binnen de redactie een slachting begon aan te richten. Het vertrek van drie redacteuren binnen enkele weken dreigde aan het élan (een woord dat ik bijna even mooi vind als éthisch reveil) afbreuk te gaan doen. Waarom het gebeurde, is mij een raadsel, maar na het verschijnen van mijn artikel over nieuwe ontwikkelingen in de

kerk (Citykerk, Studentenecclesia en ontwikkelingshulp) wordt ik prompt door redacteuren en de redaktiesekretaresse benaderd met de vraag of ik redakteur wil worden. (Ik hoop dat ze niet denken daarmee het élan te bevorderen!) Wanneer ik dan tijdens de receptie na afloop van de academische zitting terloops zeg wel een artikelje over die zitting te willen schrijven, lijkt voor hen de zaak beklonken: ik moet maar redakteur worden! Na overleg met mijn (werk- en vak)bazen en na een positief advies van het Presidium van de Universiteitsraad is de weg vrij: ik kan redakteur worden!

Deze gang van zaken wijst meteen de weg naar mijn plaats binnen de universiteit: assistent-griffier van de Universiteitsraad.

"Ja", zei de redactie "maar je moet ook toelichten waarom je redakteur wilt worden."

Nou, ik ben van mening, dat het bestaan van een informatie en opiniebulletin voor een instelling van groot belang is en wanneer ik daar op enige wijze een bijdrage aan kan leveren, moet ik dat niet laten.

De vrijheid van meningsuiting is voor mij het grootste goed van een democratische rechtsorde. Met deze zin heb ik meteen duidelijk gemaakt dat ik jurist ben. (Een van de heel weinigen nog maar binnen de RL, die daarmee een bescheiden, maar duidelijk aanwezig bruggehoofd zijn voor de toekomstige juridische studierichting.)

Dat zijn in het kort de aanleiding en de redenen van mijn aanwezigheid in de redactie.

Emile Berger

Stichting algemene gezondheidsvoorzieningen

STAG

Binnenkort zal de RL de eerste (basis)artsen afleveren. Wat staat hen te wachten?

Ook onder artsen heerst één van de plagen van onze tijd: de werkeloosheid; althans, dit wordt de laatste tijd meer en meer beweerd.

In hoeverre wordt deze werkeloosheid kunstmatig in stand gehouden?

Moeten huisartsen werkelijk werk-weken van 60 uur maken, met een patiëntenbestand van zo'n 2500 patiënten en het daarbij behorende royale inkomen?

Kan dat allemaal niet wat minder; minder patiënten, een normale, minder drukke werkweek, en - wringt daar de schoen? - minder, meer normaal, inkomen. Gaat dat ten koste van de kwaliteit van de gezondheidszorg? Sommigen menen van wel; mij lijkt dat meer tijd voor je patiënt, meer tijd voor "education permanente", collegiaal overleg e.d., de kwaliteit alleen maar bevordert.

In ieder geval is daarvoor een heel andere structuur van de gezondheidszorg nodig. In onderstaand artikel wordt een illustratie gegeven van hoe het, bijvoorbeeld, ook kan. Misschien een lichtend alternatief in een wat duistere toekomst.

Doel van de STAG is het exploiteren en oprichten van voorzieningen in de gezondheidszorg, waarbij artsen en andere hulpverleners in loondienst komen. De beroepsorganisaties menen dat het hierbij gaat om het vestigen van een bepaalde monopoliepositie en zij vrezen dat op deze manier de vrijheid van het medisch handelen kan worden aangestast.

De STAG daarentegen vindt dat het nu maar eens uit moet zijn met het medisch economisch complex dat in Nederland is ontstaan.

Bijna twee jaar geleden besloten enkele particulieren onder wie het voormalig PvdA-kamerlid Herman Drenth en de Haagse ziekenfondsdirecteur H. C. van der Hoeven tot het oprichten van de STAG. Zij vonden dat er nu maar eens een eind moest komen aan

de geldmakerij en de monopoliepositie van (huis-)artsen in de gezondheidszorg. De zorg, diende socialer te worden, meer aandacht voor en invloed van de patiënt, artsen en andere werkers in loondienst, waardoor niet alleen de kwaliteit kon worden verbeterd, maar tevens de kosten zouden kunnen worden teruggedrongen.

Nu, na ruim een jaar draaien, kan worden gezegd dat dit initiatief, inmiddels gesteund door vier ziekenfondsen en FNV en CNV, behoorlijk is aangeslagen. De STAG bezit twee apotheken in Den Haag. beheert een wijkgezondheidscentrum in Rotterdam-Hoogvliet, is concreet bezig met dergelijke centra in Spijkenisse, Delft en Lelystad, terwijl er voor nog zo'n tien gemeenten plannen in deze richting op stapel staan. Kortom, aan opdrachten geen gebrek en ondanks de hevige kritiek van de

kant van apothekers en artsen gaat de STAG rustig verder op de ingeslagen weg.

Bij de oprichting reageerden de beroepsorganisaties wat hooghartig in de trant van "wat zullen die ons nu kunnen maken", maar langzamerhand wordt duidelijk dat STAG een alternatief biedt voor het medisch-economisch complex in Nederland. Het blijkt dat ze wel degelijk serieus dienen te worden genomen en het gevolg is dan ook dat organisaties als KNMG, LHV en KNMP, maar zij niet alleen, zich bedreigd voelen. Hun monopolieposities worden aan het wankelen gebracht en het gevolg is dat ze de STAG op alle mogelijke manieren in diskrediet proberen te brengen.

Gerrit Jan van Otterloo, één van de directeuren stelt:

Het is onzin om te stellen dat de STAG een monopoliepositie zou nastreven. Het gaat ons juist om het doorbreken van een dergelijke positie van wie dan ook. Immers, ook een gemeentebestuur staat in feite machteloos tegenover een plaatselijke huisartsenvereniging,

waar men wel eens even onderling zal regelen wat er op het gebied van gezondheidsvoorzieningen moet gebeuren.

Nu kan de STAG zo'n gemeenteraad een alternatief bieden.

Filosofie

De filosofie achter de STAG is dat gezondheidszorg een zaak voor en van allen is, maar dat de beroepsorganisaties te veel macht bezitten en de gebruikers, afnemers en betalers van de gezondheidszorg veel te weinig. De invloed van de ziekenfondsen, die zeventig procent van de verzekerden onder hun hoede hebben, is wettelijk beperkt, de centrale overheid speelt een passieve rol en er is ook geen algemene patiëntenvereniging die voldoende tegenspel kan bieden tegen dit medisch kartel.

Lacune

De STAG probeert nu in die lacune te voorzien en hanteert daarbij de volgende uitgangspunten: het inschakelen van de consument (gebruiker) bij het bestuur van de STAG en het beheer en de uitvoering van een plaatselijke STAG-voorziening, het terugdringen van niet gewenste commerciële praktijken die bij het uitoefenen van een medisch bedrijf nogal eens om de hoek komen kijken, het zo gelijk mogelijk verdelen van de medische zorg over de gebruikers en het leveren van een bijdrage aan de kostenbeheersing in de gezondheidszorg.

In de praktijk komt dit erop neer dat de STAG zich opstelt als een concurrent van de "vrije beroepen" door op basis van loondienst medische zorg en dienstverlening te verstrekken. Dit verrichten van werkzaamheden in loondienst leidt er volgens de STAG toe dat aan andere doelstellingen mede vorm kan worden gegeven. De verantwoordelijkheid voor het medisch of farmaceutisch handelen en de onafhankelijkheid in de uitvoering van dat handelen zijn zaken, waarin de STAG niet treedt. Wel echter moeten de werknemers bij de STAG bereid zijn de patiënten te betrekken bij voorlichtingsprogramma's (in het kader van preventie) en aanvaarden dat de patiënten grote bestuurlijke invloed hebben op de plaatselijke (STAG-)voorziening.

Dat verplicht doen aan preventie is met name de artsenorganisaties nogal zwaar op de maag komen te liggen, omdat dit zou kunnen leiden tot een "beknotting van het medisch handelen".

STAG:

Ik kan mij niet voorstellen dat deze organisaties tegen preventie zouden zijn. Willen ze dan dat je als arts pas mag ingrijpen als een patiënt al ziek is en eerder niet? Dat moet een vergissing zijn, want ook zij achten preventie nodig, maar er bestaat zo'n karikatuur van wat er hier aan gezondheidszorg wordt gedaan.

Een ander punt van kritiek is dat bij de STAG de mensen in loondienst

moeten werken. Aangevoerd wordt dan dat deze werkers hun zelfstandigheid zouden verliezen.

STAG:

"Het werken in loondienst - ook in de gezondheidszorg - is helemaal niet vreemd. Kijk maar naar artsen bij de GG en GD, in het leger en naar verschillende stichtingen die wijkgezondheidcentra exploiteren en artsen in loondienst hebben. De bezwaren daartegen noem ik gezocht en niet reëel. Je kunt je veel eerder afvragen hoeveel zelfstandigheid en verantwoordelijkheid er voor de beginnende "vrije beroeper" bestaat. Die moet zich nu tot over zijn oren in de schulden steken om een praktijk-plus-ruimte over te nemen en daarvoor bij een bank of andere financieringsinstelling aankloppen. Je kunt je afvragen hoe vrij zo'n huisarts is, die meer weg heeft van een productieslaaf die hard moet werken voor de volgende aflossing". Er had toch al lang een behoorlijk vestigingsbeleid moeten zijn, waardoor dit soort misstanden kan worden voorkomen.

Belangstelling

Over belangstelling van de kant van artsen om bij de STAG te komen werken heeft men niet te klagen. De artsen die zich aanmelden zijn voor ongeveer de helft zonder baan, terwijl de rest afkomstig is uit andere functies. Bij een sollicitatie wordt gekeken of een kandidaat voldoende gemotiveerd is om in zo'n centrum te werken. Hij moet bereid zijn tot overleg met andere werkers en dient zich te stellen

achter zaken als intercollegiale toetsing en kostenbeheersing.

STAG:

"Wij dragen kandidaten voor, maar de uiteindelijke keuze wordt gedaan door het plaatselijk centrum met de beheerscommissie. Dat past geheel in het kader van de decentralisatie die wij voorstaan", aldus Constant Martini. "Je moet de STAG zien als een centraal dienstverleningsapparaat, dat begeleiding geeft op financieel, organisatorisch, medisch, agogisch en administratief gebied en daarbij tevens een werkgeversrol vervult. We zijn beslist geen alternatief ziekenfonds zoals nog wel wordt gedacht.

Een ander misverstand is dat de STAG een linkse organisatie zou zijn. We streven zoveel mogelijk democratisering en decentralisatie na, omdat we de voorzieningen zo dicht mogelijk bij de mensen willen brengen. Als men dat links wil noemen, vind ik dat best".

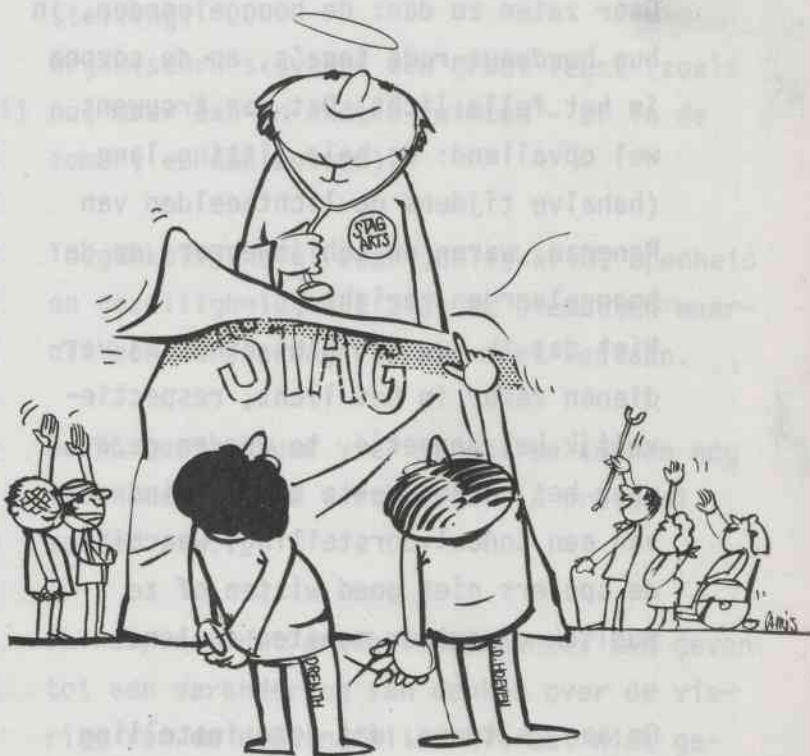
WE brengen met elkaar jaarlijks tien miljard gulden naar de ziekenfondsen, maar de verzekerden zelf hebben nauwelijks invloed. Daarom gaan we ondanks de felle kritiek gewoon door, want het blijkt aan te slaan.

"De STAG gaat wel wat aanrichten in de gezondheidszorg, daar kun je zeker van zijn."

Kees Ruissen.

"DOE WAT DE DOKTER ZEGT"

Academische zitting **Opnieuw geprolongeerd**

Bent u er geweest? Op de Academische zitting ter gelegenheid van de vierde diës natalis van de Rijksuniversiteit Limburg?

Ik wel !

Ik wilde nu wel eens zien of de pracht, praal en protocol van vorig jaar ook dit jaar weer - na te zijn opgepoetst - van stal werden gehaald. En ja, hoor !

Het was niet zo mooi als vorig jaar, maar toen nam Tiddens dan ook afscheid en werd de nieuwe Rector Magnificus geïnstalleerd. Ook de uitreiking van de Peter Debye-prijs kon niet dié sfeer in de zaal brengen, die vorig jaar werd bereikt bij het onthullen van het portret van Tiddens en de buste van Veringa.

Daar zaten ze dan: de hooggeleerden, in hun bordeaux-rode toga's, op de corona in het felle licht. Dat was trouwens wel opvallend: de hele zitting lang (behalve tijdens de lichtbeelden van Reneman) waren er schijnwerpers op de hooggeleerden gericht.

Niet dat ik hun dat niet gun: zij verdienen zeker in het licht, respectievelijk het zonnetje, te worden gezet, maar het geheel wekte toch de indruk van een toneelvoorstelling, waarbij de spelers niet goed wisten of ze publiek of acteur moesten spelen.

Om aan te tonen, dat deze instelling naast wetenschap ook cultuur kent,

waren ter omlijsting (letterlijk links en rechts van het toneel) muzikale gebeurtenissen gepland, uitgevoerd door het Universiteitsorkest en het Universiteitskoor.

De rol bij de voorstelling van "het internationaal aspect, dat nu eenmaal niet in de Limburgse Euregio mag ontbreken" werd op passende wijze vertolkt door de beide prijswinnaars, prof. Verstraete uit Leuven en leden van het diplomatieke en consulaire corps.

Kort en goed: wetenschap en cultuur, binnenland en buitenland, alle bestuursorganen van de universiteit en vele anderen waren aanwezig om bij te dragen aan de luister van de Academische zitting.

En toch

Moet dat nu zo?

Het orkest speelde ter opening een kort stuk van Hindemith: dat ging goed.

De rede van de Rector: "Terugblik en vooruitzicht" was kort, goed en duidelijk en - het belangrijkste - voor iedereen begrijpelijk. In enkele woorden schetste hij de ontwikkelingen van de universiteit. Het koor heeft - naar mijn mening - voldoende kwaliteiten, maar waarom kiest het voor een dergelijke uitvoering van die moeilijke stukken?

De toespraak van Reneman - hoe goed bedoeld ook -:

1. bood de medewerkers van de universiteit niets nieuws: een ieder die er ook maar iets mee te maken heeft, kende het

verhaal al (alhoewel de dia's het goed deden);

2. was te moeilijk voor toehoorders die niet in detail zijn ingewerkt in de universiteit. Ger van der Vusse in het volgende nummer van Maffius ingaan op de rede van Reneman.

Op de reactie van Van Spiegel zijn dezelfde opmerkingen van toepassing.

De uitreiking van de prijs was leuk, maar langdradig. Een bespreking van het onderzoek had tijdens het forum eerder op de dag uitgebreid plaatsgevonden. Tijdens de zitting had met een korte toelichting en de uitreiking zelf kunnen worden volstaan.

Ik wil niet alleen negatieve kritiek laten horen, maar ook aangeven hoe aan een diës natalis een vorm kan worden gegeven, die wel aanspreekt.

Wat wil een universiteit?

- de stichting herdenken
- de maatschappij laten zien hoe zij functioneert
- feest vieren.

Deze drie facetten, misschien zijn er meer moeten in de opzet naar voren komen.

Een Academische zitting kan daarin een goede plaats krijgen, mits behoorlijk georganiseerd.

En dat betekent volgens mij: toegankelijk voor iedereen. Toegankelijk niet alleen in de betekenis van Vrije Toegang voor iedereen

(zonder gereserveerde plaatsen en groene, witte en rode kaarten), maar ook begrijpelijk voor iedereen. De toespraak van Wijnand Wijnen was daar een voorbeeld van: duidelijk en begrijpelijk.

Daarnaast zou de universiteit bekend moeten maken welke vorderingen er zijn gemaakt in het afgelopen jaar op het gebied van onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening.

Een rede als die van Reneman kan in zo'n context goed passen, maar dan begrijpelijk voor iedereen. Een ander idee kan zijn een medewerker van de universiteit die aan een proefschrift werkt daarover te laten praten. Op die manier krijg de "buitenwacht" een beeld van de besteding van belastinggelden. Organiseer op de diës een open dag, zodat belangstellenden kunnen bekijken, hoe de universiteit er van binnen uitziet en wat er gedaan wordt.

Laat dan door medewerkers vragen beantwoorden, laat hoogleraren vertellen wat zij doen en vertel iets over het bestuur van de instelling.

Organiseer 's avonds een groot feest (zoals nu, maar dan in andere ruimten - of in de zomer, en dan buiten).

Toegankelijkheid, begrijpelijkheid, openheid en gezelligheid, dat zijn de elementen waaruit een verjaardagsviering moet bestaan.

De RL bestaat pas vier jaren: we kunnen nog voorkomen dat we vastroesten in protocol zonder zin.

Ik hoop dat dit artikel een aanzet kan geven tot een verandering van denken over de viering van de diës natalis. Als dat niet gebeurt, is de RL hard op weg een traditionele universiteit in de slechtste zin van het woord te worden.

Emile Berger.

Nagekomen 5 jaar Maffius

In het debat en ook in Maffius, een blad door en voor de Universitaire gemeenschap en polemisch van nature, informeert of ^{*}misleidt men toehoorder of lezer. Gebeurt geen van beiden dan wordt tijd verkwist. Met Maffius verkwist men geen tijd en zij krijgt derhalve een ruime voldoende.

Voorts verwacht men van Maffius, dat zij de problemen binnen facultaire cq. universitaire gemeenschap ter discussie stelt ("Waakhondfunctie"), wat zij gezien de onderwerpen van de afgelopen jaren heeft gedaan.

Bovenstaande kanttekeningen doen niets af aan de grote waardering van deze schrijver voor de redactie, reden waarom het lustrum van haar orgaan reden is tot vreugde alsook dankzegging. Het laatste om 2 redenen:

1. De redactie heeft te allen tijde de lezer de gelegenheid geboden zijn of haar mening of verweer te ventileren;
2. De redactie heeft haar orgaan geproduceerd naast de officiële werkzaamheden van eenieder. Dit product van enthousiaste amateurs is altijd leesbaar geweest. Vooral de redactie(s) van het eerste uur komt in deze veel lof toe.

Wat betreft de toekomst is de prognose mijns inziens onzeker wanneer Maffius zowel dient als opiniebladen - in statu nascendi - tevens bereid lijkt literaire activiteiten te publiceren maar terzelfdertijd een hybride dreigt te worden van bovengenoemde activiteiten en universitaire en facultaire informatica. Hoewel de redactie middels haar eigen kolom "reis en werk" * nl. wanneer de informatie onjuist cq. onvolledig is, wel weerstand biedt kan niet ontkent worden, dat officiële informatica in toenemende mate fungeert als bladvulling. Twee alternatieven zijn nu voorstelbaar:

- Uitgaande van de premisse dat de officiële instanties steeds méér informatica aanbieden kan de redactie kiezen voor een "Acta et Agendablade". Doet zij dit dan heeft het wellicht zin "pecunia causa" de Acta et Agenda van Luik, Maastricht en Aken te bundelen mogelijk in het Engels vanwege extra-universitaire abonnees.

De studenten moet dan de mogelijkheid worden geboden (financieel) hun eigen spreekbuis te lanceren.

- Maffius kiest voor behoud van huidige identiteit.

Het gaat de redactie goed.

P.J.C. van Breda Vriesman

P. van Breda Vriesman

Rampwijck

Maastrichts meest zorgwekkende rampgebied is deze tijd niet de Boschpoort of het Jekerkwartier, maar de ogenschijnlijk zo vredige polder Randwijck.

Als enige onheilspellende voorbode van wat eens allemaal komen gaat is daar nu al het gebouw van de Districts Geneeskundige Dienst verrezen. De gelegenheidsprocedure (natte-vinger planologie, negeren van uitgangspunten over maximale bouwhoogten) die toen gevolgd is om toch vooral een paar ton DACW-(Dienst Aanvullende Culturele Werken) subsidie binnen te halen, doet het ergste vrezen voor wat daar verder nog gebeuren gaat. Nu kan men er als Maffius-lezer de schouders over ophalen onder het motto: "Er gaat zoveel fout in Maastricht, waar ik niet van wakker lig", maar straks zitten we misschien zelf, of Zij die Na Ons komen, tussen de aldaar gebakken peren.

Als trouw burger van de bureaucratistische democratie zou je licht geneigd zijn te denken, dat er vast wel een team van toegewijde deskundigen is, dat weldenkende bestuurders adviseert hoe zij van dit nog vrijwel maagdelijk stukje Maastricht iets fraais en leefbaars kunnen maken. Zo gaat het inderdaad zolang het gaat over de hoogte van de trottoirband op de St. Amandusdreef of het inrichten van een hondentoilet op de Oeverwal, maar niet als de aan te pakken klus het nivo van dorpspolitiek iets overschrijdt. En dat is helaas het geval met ons geliefde Randwijck.

Hoe gaat het daar dan wel? Volgens de eenvoudige oerregels van de jungle: met handgeklap verovert iedere gegadigde een lapje grond en kan verder daarbinnen (of, zoals het Gouvernement demonstreerde, zelfs daarbuiten) binnen ruime en slapjes gehanteerde normen zijn gang gaan. Voor grensverschillen is er een overlegorgaan, waar de dienst vroeger werd uitgemaakt door de RL - op voorstel van Tans zelfs compleet met veto-recht - maar sinds kort door de Gemeente Maastricht. Door die vrijblijvende konstruktie hebben we, nog afgezien van de DGD-affaire, nu al twee voorbeelden ter beschikking tot welke excessen die nagenoeg ongecontroleerde vrijheid van de gegadigden (inmiddels "participanten" geheten) leidt.

Allereerst was daar het staaltje van het Gouvernement, dat een op rekening fraai ogende nieuwbouw voorstelde, maar daarbij afspraken over bouwhoogten negeerde.

Ook het tot kort daarvoor door Rijkswaterstaat heilig verklaarde winterbed van de Maas werd verkracht met het gemak de machtswellusteling eigen. Protest, inspraak?

Ga gerust Uw gang, de gebundelde commentaren zullen tenslotte objectief beoordeeld worden door Provinciale Staten.... het Gouvernement dus.

Het tweede stuntteam luistert naar de roepnamen MEC of SMEC. Die afkorting doet er niet toe, want het is maar een dekmantel voor projektontwikkelaar Wilma. Deze commerciële lieden hebben inmiddels een ontwerp ingediend om hun lapje grond vol te zetten met de opvolger van de Eurohal, een congrescentrum, een hotel, kantoren, winkels, sport en recreatie centra kortom, meer dan Maastricht in decennia nodig zal hebben. En o ja, op wat open stukjes zijn nog wat woninkjes gepland, voor lief-

hebbers van Wonen in een wereldstad. Relativeert niemand deze dulle onzin? Jammer, jammer maar het College van B. en W. is op hoogstens één na geheel verhit door de gedachte aan Maastricht als centrum van Benelux, EEG of zelfs Europa! Die zijn helaas niet meer vatbaar voor realiteit en de Gemeenteraad, die een dergelijke verfrissende functie zou moeten hebben, heeft zelden méér gedaan dan bidden om steun voor dit College. Misschien dat een aanvraag door MEC voor exploitatiegarantie hun meditaties nog even zal verstoren, maar verder dan wat gepruttel van links zal 't wel weer niet komen.

Drie voorbeelden dus inmiddels, waarvan er al één in realiteit aanwezig is, waaruit blijkt dat hooggestemde plannen voor een aanpak voor het gehele Noordelijke Randwijck-terrein in de ijskast zijn verdwenen. De Gemeente Maastricht heeft weliswaar de mogelijkheid door middel van de Doelstellingnota en het Bestemmingsplan Randwijck heet gelopen participanten te neutraliseren, maar laat zich kennelijk liever door hen meesleuren dan aan de (nood-)rem te gaan hangen. Kortom: Randwijck-Noord dreigt een kantorenwijk te worden, waar binnen de "participanten" hun lang gekoesterde prestigeobjecten in 't beton kunnen gieten. En idealistisch gemijmer over "voorzichtige zonering vervlechting van de ruimtelijke groepering van de maatschappelijke functies" (Doelstellingnota Randwijck) kan nu definitief naar sprookjesland verwezen worden.

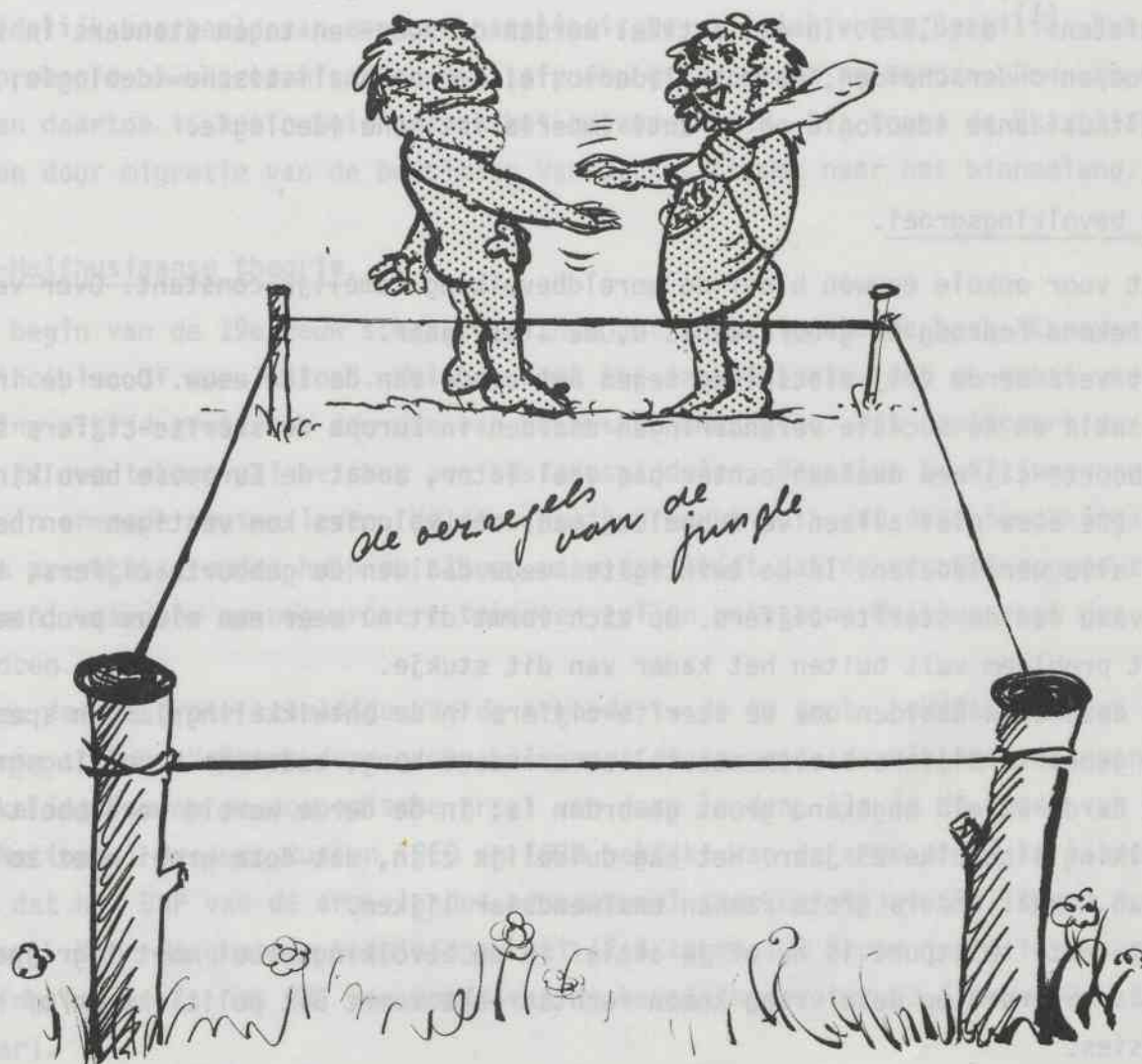
Al behoeven RL en ZM zich dus kennelijk weinig van de burens op Randwijck aan te trekken en zal men 't ons ook omgekeerd niet moeilijk maken, de vraag blijft nog wel wat we er voor onszelf van gaan bakken. Als we tenminste ooit aan bakken toekomen. Want in de journalistieke euforie (zelfbevlekking) na Van Agt's toezeggingen, met als hoogtepunt de slijmerige Motie van Blijdschap van de U-Raad, was er toch één wanklankje. 't Kwam helaas wel van de enige man in Maastricht die kan taxeren wat dergelijke toezeggingen van de regering waard zijn: van Drs. J. Verhey, nu directeur van Annadal/ZM, en voordien van het Akademisch Ziekenhuis in Leiden. Hij herinnerde er aan, dat men in Leiden twee keer toestemming had verkregen voor nieuwbouw, maar dat men nu bezig was het oude AZL te renoveren. Dat stemde mij tot nadenken, maar ik schijn één van de weinigen in Maastricht te zijn.

Als het College van Bestuur en de U-Raad met mij bereid zijn hun heilig geloof in de toezeggingen van de regering Van Agt wat te relativieren, dan kan ik ze een leuk principe-besluit op het gebied van het ruimtelijk beleid in het vooruitzicht stellen. Gesteld dat de geplande studentestroom naar de Algemene Faculteit (Verpleegkunde, Rechten), en de vertalersopleiding plaats vindt, dan zullen we over twee à drie jaar nogal wat ruimte nodig hebben. De verleiding zal dan groot zijn om, ook al moet ZM de eerste paal nog in Randwijck heien, te trachten nieuwbouw voor deze studenten op Randwijck te realiseren. Overhaast bezwijken voor deze verleiding lijkt

me niet erg verstandig, omdat het (als de beurs van Van Agt c.s. krapper blijkt dan zijn hart) tot nare, irreversibele ruimtelijke scheidingen binnen de Universiteit kan leiden. Men doet er dan beter aan te zoeken naar ruime leegstaande panden om daarin als huurder even af te wachten of de toezeggingen van het kabinet ook waardevast blijken te zijn. Nu zijn grote gebouwen meestal niet op korte termijn beschikbaar voor huurders, of ze moeten nu al leeg staan. Een klassiek Maas-trichts voorbeeld van zo'n pand is Vijverdal. Bovendien dreigen daar een paar capaciteitsgroepen wat eenzaam achter te blijven, en we zouden hun leed zeer kunnen verzachten door ze enkele étages gezelschap te bieden.

Samenvattend kunnen we voor Randwijck dus de volgende leefregels opstellen: "Ieder voor zich, dat is 't samen verknallen". En voordat we als RL aan deze moderne vorm van landjeveroveren gaan deelnemen: "Pas als ZM over de waterkerende dijk is, volgen wij geer". Mijn inschatting is dat we het met deze leefregels nog jaren in de binnenstad (en vijverdal?) zullen kunnen uitzingen.

Gerard Majoor.

Gezondheidszorg in de 3^e wereld

Dit is het tweede artikel in een reeks die handelt over gezondheidszorgproblemen in de derde wereld. Een aantal studenten hebben zich tijdens hun keuze stage hiermee bezig gehouden en zullen in een aantal artikelen enkele facetten nader beschrijven.

Family planning als politiek twistpunt

Inleiding.

In het keuzeblok gezondheidszorgsysteem heb ik me verdiept in de Family Planning. Vanuit vrije Westerse optiek was ik overtuigd van het nut van de Family Planning. Het bleek echter al vrij snel dat m.n. in de ontwikkelingslanden heel anders tegen de bevolkingsproblematiek wordt aangekeken.

In dit stukje zal dan ook geprobeerd worden de belangrijkste politieke en sociale argumenten op een rijtje te zetten. Daarvoor is uitgegaan van een artikel van Dr. Hofsten⁽¹⁾ uit 1975. In dat artikel worden de voor- en tegen standers in vier groepen onderscheiden; de moraalideologie; de nationalistische ideologie; de neo-malthusiaanse ideologie en de anti-imperialistische ideologie.

De bevolkingsgroei.

Tot voor enkele eeuwen bleef de wereldbevolking tamelijk constant. Over vele eeuwen berekend bedroeg de groeislechts 0,002 % per jaar.

Dit veranderde vrij plotseling tegen het einde van de 18e eeuw. Door de industrialisatie en de sociale veranderingen daalden in Europa de sterfte-cijfers sterk. De geboorte-cijfers daalden echter pas veel later, zodat de Europese bevolking zich in de 19e eeuw niet alleen verdubbelde, maar ook kolonies kon vestigen en bevolken in alle werelddelen. In de twintigste eeuw daalden de geboorte-cijfers, tot het niveau van de sterfte-cijfers. Op zich vormt dit nu weer een nieuw probleem, maar dat probleem valt buiten het kader van dit stukje.

In deze eeuw daalden ook de sterfte-cijfers in de ontwikkelingslanden spectaculair. De geboorte-cijfers bleven meestal onveranderd hoog, zodat de bevolkingsgroei in de derde wereld ongekend groot geworden is; in de derde wereld verdubbelt de bevolking zich elke 25 jaar. Het mag duidelijk zijn, dat deze groei niet zo door kan gaan, omdat anders grote rampen onafwendbaar lijken.

Het grote twistpunt is nu of je actief in de bevolkingsgroei moet ingrijpen.

De antwoorden op deze vraag komen rechtstreeks voort uit politieke en/of religieuze visies.

Moraalideologie.

De belangrijkste vertegenwoordigers van deze groep is het Vaticaan. Zij accepteert geslachtsgemeenschap alleen in het huwelijk en dan nog alleen met als doel het voortbrengen van nageslacht. Anti-conceptie verbreekt deze relatie en wordt daarom als immoreel gezien. Daarnaast wordt abortus afgewezen omdat "een door God begonnen leven niet door een mens mag worden afgebroken".

De moraalideologie verzet zich dan ook tegen elke vorm van geboorteregeling door middel van anti-conceptie.

Nationalistische ideologie.

Dit is een bonte groep van landen die je voornamelijk vindt in het Latijns-Amerika, Afrika en Oost-Europa. Deze landen streven naar een grotere bevolking om vele redenen zoals:

- de economische ontwikkeling,
- de bescherming van onderbevolkte gebieden tegen opdringerige buren,
- emancipatie van minderheden
- de militaire en politieke macht die uitgaat van een jonge bevolking.

Een duidelijk voorbeeld van een pro-natalistische politiek vormt Brazilië. Brazilië probeert zowel economisch en militair een grote macht te worden. Een van de middelen daartoe is het ontginnen van het amazonegebied. Dit hopen de Brazilianen te bereiken door migratie van de bevolking van de kuststreek naar het binnenland.

De Neo-Malthusiaanse theorie.

In het begin van de 19e eeuw schreef Malthus het gerucht makende boek "Essay on the principles of population". Malthus komt tot de konklusie, dat de groei van de bevolking altijd groter is dan die van de bestaansmiddelen. Dit impliceert dus dat er altijd een tekort zal bestaan aan bestaansmiddelen. Bepaalde bevolkingsgroepen zullen in armoede moeten leven. Volgens Malthus werkt hulp aan deze bevolkingsgroepen averechts, omdat hulp er alleen maar toe leidt dat de bevolkingsgroei zal toenemen, waardoor er nog grotere tekorten zullen ontstaan. Malthus zegt dus: niets doen.

Het idee dat de grote schuldige van de armoede in de te grote bevolkingsgroei ligt, leeft nog steeds. Volgens deze groep belemmert de te grote bevolkingsgroei van de ontwikkelingslanden de economische groei van deze landen. Als je de groei van het Bruto Nationaal Product tussen 1960 en 1970 bekijkt van de arme en rijke landen; blijkt dat het BNP van de arme landen procentueel sterker stijgt (5,1 tegen 4,8 % per jaar). Door de grotere bevolkingsgroei (2,5 tegen 1,1 % per jaar) in de ontwikkelingslanden is het BNP per hoofd van de bevolking echter (2,6 tegen 3,7 % per jaar).

De Westerse landen en dan nog vooral de Verenigde Staten hebben veel geld gepompt in

Family Planning programma's. Ex-president Johnson had ook eens gezegd, dat 5 dollar geïnvesteerd in Family Planning meer opbrengt dan 100 dollar geïnvesteerd in andere vormen van ontwikkelingshulp.

De Anti-Imperialistische theorie.

Als gevolg van de Westerse bevolkingspolitiek is er een krachtige tegenbeweging ontstaan, die daarom het beste de anti-imperialistische groep genoemd kan worden. In vele ontwikkelingslanden wordt de Family Planning als een neo-koloniale politiek ervaren.

Impliciet houdt de family Planning in dat de oorzaak voor het achterblijven van de ontwikkeling van de derde wereld ligt in die landen zelf: nl. de bevolkingsgroei. Volgens deze groep ligt de oorzaak voor de onderontwikkeling in de politiek-economische verhouding tussen de Westerse en de Derde Wereld.

Een ander argument is dat zonder sociaal economische veranderingen de beperking van de bevolkingsgroei niet mogelijk is. In het Westen is de geboorte beperking ook niet voortgevloeid uit grote campagnes maar uit de sociaal-economische veranderingen. Een campagne zou geen nut hebben, zolang de bevolking er niet het persoonlijk nut van inziet.

Marx heeft in de vorige eeuw ook gereageerd op de bevolkingstheorie van Malthus. Marx betoogde dat overbevolking een gevolg is van het kapitalisme en dat in een socialistische maatschappij door een betere verdeling van de middelen geen overbevolking kan ontstaan.

Besluit.

Op de conferentie van Boekarest in 1974 moest men proberen al deze ideeën op één lijn te krijgen. Daar is uiteindelijk het Wereld Actie Plan voor de Bevolking uit voortgevloeid. Dat plan is echter veel omvattend want het besteed niet alleen aandacht aan geboortebeperking, maar ook aan mortaliteit, kindersterfte, gezondheidszorg, urbanisatie, emancipatie etc.

In het laatste jaar zijn er berichten dat de geboorte-cijfers wat zijn gedaald. Het is echter de vraag of dit het gevolg is van de campagnes of van de sociaal-economische veranderingen, want het blijkt dat de daling het sterkst is in de meest geïndustrialiseerde ontwikkelingslanden.

Literatuur:

- David Harvey; ideology and population theory Int. Journal of Health
- Dr. E. Hofsten; Population Growth - a menace to what?
- J.D. Speckmann; de bevolkingsproblematiek in de derde wereld

Leo Schouten
5e jaars student

Men vond....

Resultaten van de enquête onder de eerstejaars n.a.v. hun introductieweek

Over de introductie in het algemeen.

De introductie was precies lang genoeg. Ongeveer 80% van de mensen heeft ook aan MICO meegedaan en diegene die het gedaan hebben raden - vrijwel unaniem - aankomende eerste jaars aan om aan beide introducties mee te doen.

Over de mentorgroep:

Deze was nuttig en groot genoeg, maar ruim één derde wil graag meer dan een mentor per groep. Het aantal activiteiten was echter precies goed. De helft van de mensen had in het begin meer contact met zijn mentorgroep dan met andere eerste jaars, haast niemand vond het echter moeilijk contact te maken buiten zijn groep, hier was voldoende gelegenheid voor, vond men.

Over de Mentor:

Men is van mening dat de mentor niet het initiatief moet nemen in de groep, maar wel moet hij of zij bij alle activiteiten van de groep aanwezig zijn. De mentor heeft zich niet te weinig met de mentorgroep bezig te houden, en was goed bereikbaar voor eventuele moeilijkheden. De drempel naar deze persoon was even laag (of hoog) als naar de nadere eerste jaars.

Over de accommodatie:

De boerderij als de omgeving zijn goed bevonden, het behelpen met het sanitair was op te brengen en over het eten was men tevreden.

Over het programma:

De activiteiten die op het programma stonden bevielen uitstekend, maar een derde vond het aantal te klein.

De kennismaking op de eerste dag onder andere d.m.v. een fietstocht en spelletjes beviel goed op het "brug bouwen" na.

De volgende dag vielen de sport en de voorlichting door Joep Offermans in de smaak, maar over het volksdansen en de liedjes was men minder enthousiast, evenals over de borrel ter kennismaking met de andere leden van de universiteit.

's Woensdags beviel vooral het discussiëren, de lezing over de mensbeelden, de drop-ping en het kampvuur. Over het wegblijven van de sketches waren de meningen verdeeld (de ene helft vond dit jammer, de andere helft prima).

De vierde dag, die begon met uitslapen, gevolgd door een bezoek aan de bierbrouwerij (vrijwel niemand koos voor de kaarsen fabriek) en besloten werd met barbeque en feest is goed in de smaak gevallen.

Op de laatste dag vond iedereen het zijn taak te helpen met opruimen, ruim de helft heeft dat naar zijn mening voldoende gedaan en de andere helft vond dat ze een goed excuus hadden .

(N.B.: Er hielpen die dag net 10 van de 40 eerste jaars die hadden deelgenomen). Tachtig procent vindt dat er na het opruimen nog een activiteit moet komen om het nog leuker te maken. Bovendien vindt bijna iedereen dat er binnenkort een boerderij-weekend moet volgen.

We mogen dus wel concluderen dat het een geslaagde introductie is geweest. Namens de introductiecommissie,

Gaspard Knops en Jan X

MET SPOED GEVRAAGD

EEN GOED GEMOTIVEERDE

student

(BELEIDSADVIESKOMMISSIE VAN DE FACULTEITSRAAD)

AANMELDEN: ZO SPOEDIG MOGELIJK DOCH LIEFST VOOR 5 FEBRUARI BIJ:

JAN VELDHIJZEN
VIJVERDALSEWEG 1
K. 322
MAASTRICHT
TEL.: 043 - 841777

OF

RIAN VAN HOUWELINGEN
JULIANA STRAAT 34
EYSDEN
OF P/A DEKANAAT: TONGERSE STRAAT 5
MAASTRICHT

Viering van de dies Natalis

Rectorale rede.

De rede die W. Wijnen als Rector Magnificus hield bij de academische zitting t.g.v. de vierde Dies was getiteld "Terugblik en Uitzicht".

Hij herdacht Guy van Weersch van de capaciteitsgroep Fysiologie die ons in het afgelopen jaar ontviel.

Vervolgens memoreerde hij, dat op 7 februari het plan Sociale Gezondheidskunde door Minister Pais in grote lijnen werd aanvaard. Plannen voor een opleiding in de Rechtsgeleerdheid werden in Den Haag ingediend. Er wordt met instemming van de Minister naar gestreefd, deze opleiding in 1982 te laten starten.

Ook is een voorstel voor een opleiding voor vertalers gereed gekomen.

In samenwerking met instellingen voor hoger beroepsonderwijs in de regio zijn plannen uitgewerkt voor eerstegraads lerarenopleidingen in de vakken fysiotherapie, logopedie, ergotherapie, diëtetiek en verpleegkunde.

Ze zullen binnenkort aan de besturen van de betrokken instellingen worden gepresenteerd.

Bij al deze projecten is een beroep gedaan op externe deskundigen die met kundigheid en enthousiasme hebben gewerkt ten behoeve van de uitbreiding van de Rijksuniversiteit Limburg.

Ook de steun die de RL ten behoeve van haar uitbouw heeft ondervonden van gemeentelijke, provinciale en landelijke besturen stemt tot dankbaarheid.

Uitzicht.

Voor het komende jaar is een drietal gebeurtenissen te verwachten die het vermelden waard zijn.

Men mag aannemen dat eindelijk het probleem van de schadeloosstelling van de specialisten van Annadal zal worden opgelost.

Het nog langer laten voortslepen van deze kwestie door het Ministerie van O en W 'begint alle kenmerken van onredelijkheid te vertonen'.

In 1980 zal de medische faculteit de eerste studenten kwalificeren tot basisarts. Deze eerste generatie heeft het niet gemakkelijk gehad. Dat ze toch terecht over de eindstreep zullen gaan is niet alleen een verdienste van de RL.

'Het is eerst en vooral een verdienste van de studenten zelf, die waar nodig de feilen van een groeiende instelling voor lief nemen en de verantwoording voor hun eigen toekomst volledig aanvaarden'. De Rector betuigde hun namens het bestuur van de RL hiervoor alle respect.

Tenslotte zal in 1980 de Studierichting Sociale Gezondheidskunde starten. Op 17 december jl. hadden al 372 kandidaten hun belangstelling voor deze studierichting kenbaar gemaakt. Kennelijk beantwoordt de opzet ervan in ruime mate aan de belangstelling van de aankomende studenten.

Overigens noodzaakt dit groot aantal gegadigden tot het instellen van een numerus fixus.

Peter Debyeprijs

In de ochtend van de Dies had een vrij groot aantal belangstellenden, vooral uit de kring van de biomedici, maar ook van buiten de RL de gelegenheid aangegrepen van gedachten te wisselen met de beide winnaars van de Peter Debyeprijs, S.Moncada en J. Vane.

Tijdens de academische zitting gaf Prof. Verstraete van de Katholieke Universiteit Leuven en voorzitter van de Jury een toelichting op de gronden die de Jury tot haar besluit hadden gebracht.

Nadat de Rector hun beiden de oorkonde, behorende bij de prijs had overhandigd sprak J. Vane een boeiend en geestig dankwoord. Tussen de Diesrede van de Rector en de uitreiking van de Peter Debyeprijs was een deel van de Academische Zitting gereserveerd voor beschouwingen over het wetenschappelijk onderzoek, door R. Reneman en Dr. E. van Spiegel, Directeur Generaal Wetenschapsbeleid van het Ministerie van O en W. Op deze voordrachten zal in het volgende nummer van Maffius worden ingegaan.

Feestelijkheden.

Tussen de middag gaven het Universiteitskoor en het Universiteitsorkest een geslaagd concert in het (erg warme en acoustisch verre van ideaal) Auditorium van de Eurohal.

Het avondfeest in het Hoofdgebouw was als altijd een succes, met als hoogtepunt 'het' cabaret.

J.O.

PUBLICATIES, VOORDRACHTEN, REIZEN, CONGRESSEN

Job Metsemakers was van 6 augustus tot 12 oktober 1979 in Amerika voor studie-activiteiten.

Hij bezocht zowel Chicago, waar hij in het Michael Reese Hospital vier weken als student-doctor heeft gewerkt, als Rockford.

Het verblijf in deze laatste plaats resulteerde in de 'pilot study': "Practice Situation Characteristics of Family Physicians and Decision Making".

Een exemplaar hiervan kan bij Voorlichting worden ingezien. Vermeldenswaard is nog, dat Job naar aanleiding van deze studie door de North American Primary Care Research Group werd uitgenodigd zijn studie op het jaarlijks congres van deze vereniging in april 1980 te komen toelichten.

Onder de titel "Hand in hand; over deskundigheid in soorten" hield Mimi Bremer Schulte op 12 januari jl. een voordracht in Amsterdam voor het Gezamenlijk Overleg Beroepenverenigingen in de Gezondheidszorg.

Elitair en toch gezellig

Hand of Fate, de laatste pekelkorrel in het door de Grote Moeheid getroffen Maffius, verraste vriend-en vijand met een optreden op 't Diësfest van 11 januari. Achteloos veegden zij een kwartier na enen een twintigmans orkest in roomwitte jasjes van het altaar en begonnen aan het kwartiertje oponthoud waaraan men de ware vedetten herkend. Maar toen de bandrekorder eenmaal draaide en de technicus met lichte tegenzin zijn licht over de zaak had laten schijnen konden de Honderdtravoltrawanten er tegenaan.

Waar tegen aan? Getroffen door een alcoholische black-out is de letterlijke tekst me helaas ontschoten, maar enige frisse ideeën over de bijwerkingen van orale antikonseptiva en het fraai voorgedragen gedicht "Judium" zijn me bij gebleven. Die herinneringen geven me zeker de indruk dat er inspiratie en dramatische kracht in deze groep schuilen. Maar ook niet veel meer dan dat, want 't bleek maar One Hand of Inspiration, en dat is wat krap om een uur mee te vullen. Nu was Hand of Fate wel aan deze termijn van optreden gebonden om haar sterkste act: het schuimbekkend laten inrukken van het orkest-in-roomsaus, volledig tot zijn recht te laten komen, maar juist dan was hier en daar een grapje ekstra welkom geweest.

Maar los daarvan (wie weet is mijn gevoel voor humor niet scherp genoeg op Fate afgestemd en mis ik de kwinkessens) hou ik toch een raar smaakje over. Want Fate hinkt op twee handjes: enerzijds brengen ze de toffe sjoo voor de jongens van Pot en Sien, anderzijds zijn ze gewoon elitair. Of is het de frisse wind van de tachtiger jaren, waarin je zonder enig overleg vooraf het optreden van een orkest voortijdig kunt beëindigen, een technicus ronselen en de grootste feestruimte bezetten voor een programma voor de "happy few"? Ik vind dat eigenlijk niet zo netjes, maar het kan best zijn dat ik zo langzamerhand rijp ben om generatiekloofd te worden en dat voor de fans of Fate juist daarin de vernieuwende kracht schuilt.

Voorlopig verkneukel ik me maar weer op een jaartje Fate Products[®] in Maffius. De redacteuren stappen nu toch op als rijpe appelen van de boom, dus kan Henkie best definitief aangesteld worden. En als Hand of Fate over een jaar weer Bühnendrang heeft: zeg 't dan bijtijds, dan reserveert men de Bonbonbonnière voor je.

Gerard Majoor.

Nicaragua

Adriana Vegas, Chileens arts en wonende te Maastricht, bezocht afgelopen december Nicaragua.

Twee leden van het medisch comité Nicaragua Maastricht hadden een interview met haar.

Met een hele lijst vragen kwamen we bij haar. Het verliep iets anders dan we verwacht hadden. Adriana had ons erg veel te vertellen. Geen hartverscheurende verhalen over gebombardeerde steden, lijdende mensen en schrijnende armoede. Het werd een verhaal van hoop op de toekomst.

Adriana: "Richt jullie niet alleen op Nicaragua nu, maar ook op de oorzaken van de onderdrukking van Nicaragua. De huidige situatie van Nicaragua is geen direct gevolg van de oorlog. De situatie is het gevolg van de positie van Nicaragua tijdens de kolonisatie en daarna de 40-jarige dictatuur. Het land werd - als zoveel landen - onderdrukt en uitgebuit door de kapitalisten.

Jullie zijn verantwoordelijk voor wat er gebeurt in de derde wereld vanuit jullie koloniale verleden. De derde wereld is uitgebuit door de kolonisten. Zij zitten met de stukken. De situatie daar is zo slecht doordat die van jullie goed is".

Een kommandant van de Sandinistische regering heeft gezegd: "Wij hebben de oorlog gewonnen, nu begint pas de echte revolutie". De oorlog was een acute situatie tussen de Gardisten van Somoza en het Nicaraguaanse volk, geleid door de Sandinisten. Maar de echte strijd tegen de onderdrukking heeft meer dan veertig jaar geduurd.

In 1926 begon Augusto Sandino de strijd voor een onafhankelijk Nicaragua. De opbouw van het land is gestalte geven aan de revolutie. De organisatie van het land tijdens de veertigjarige dictatuur van de Somoza's was gericht op het verbeteren van de positie van een kleine bovenlaag van de bevolking. Deze vertegenwoordigde de belangen van de multinationale ondernemingen.

Welzijn en gezondheid bijvoorbeeld was koopwaar, en alleen toegankelijk voor de bevoorrechte bovenlaag van de bevolking die dit konden betalen. Nu, in het nieuwe Nicaragua betekent de revolutie: kansen voor iedereen. Gezondheid, onderwijs,

werk en recreatie zijn fundamentele rechten, die nu ook bereikbaar worden voor de hele bevolking. De grootste prioriteit wordt gegeven aan de kinderen. Zij zijn de toekomst van het land.

Vraag: Adriana, kun je ons iets vertellen over de gezondheidstoestand?

Adriana: Gezondheid en gezondheidszorg kunnen we niet los zien van de sociale situatie. Nicaragua heeft een hoge zuigelingensterfte: 120 - 150 per 1000 zuigelingen, 8% van de kinderen onder de vijf is ondervoed, de gemiddelde levensverwachting is 49 jaar.

(Ter vergelijking: zuigelingensterfte in Nederland: perinataal per 1000 geboren in 1974: 15,4, gemiddelde levensverwachting voor mannen 71 jaar en voor vrouwen 77 jaar (1973).

Er komen veel infectieziekten voor, gastro-intestinale ziekten, en malaria. Zij zijn voorbeelden van de slechte sociale en economische situatie en het gevolg van jarenlange onderdrukking onderontwikkeling. Hierbij komen nog de directe gevolgen van de oorlog. 50.000 jonge Nicaraguanen werden gedood en velen gewond. Tijdens het Somoza-regiem waren er per 10.000 inwoners 5,2 artsen, 2 verpleegkundigen en 2,2, ziekenhuisbedden. (In Nederland: per 10.000 inwoners 149 artsen (1975), 56 ziekenhuisbedden (1973).

Uit deze cijfers blijkt dat de dictatuur gezondheidszorg voor het volk van weinig belang achtte.

De gezondheidszorg moet opnieuw worden opgebouwd. De reorganisatie vindt centraal plaats bij het ministerie van gezondheidszorg. De uitvoering vindt gedecentraliseerd plaats. Gezondheidszorg wordt integraal. Er zal veel aandacht worden besteed aan preventie. Deze wordt even belangrijk als de curatieve gezondheidszorg. Gezondheidszorg wordt voor iedereen toegankelijk.

De gezondheidszorg vindt plaats door actieve participatie van het volk. Iedere wijk heeft zijn comité ter verdediging van het Sandinisme het CDS. Elke afdeling van het CDS heeft een verantwoordelijkheid voor de gezondheidszorg. Deze heeft een signalerende functie en is in staat om de grootste behoeften aan te geven in de wijk. Dit systeem is erop gericht dat de mensen zelf actief aan hun eigen situatie kunnen werken. De gezondheidszorg wordt zodoende niet alleen vanuit een technisch oogpunt benaderd, maar ook vanuit de plaatselijke en sociale situatie.

In Chili werd tijdens de regeringsperioden van Frei en Allende ook op deze manier gewerkt. Deze volksparticipatie was noodzakelijk, en is ook nu in Nicaragua een goede oplossing, want er zijn veel te weinig artsen.

Deze vorm van participatie zal niet alleen in de gezondheidszorg plaats hebben, maar op allen nivo's van de samenleving, in de industrie, landbouw en onderwijs.

Vraag: Je hebt gesproken over actieve participatie en als voorbeeld noemde je het onderwijs. Kun je ons iets vertellen over de alfabetisatie?

Adriana: Analfabeten missen een belangrijk stuk communicatie, waardoor ze slechts beperkt kunnen deelnemen aan de samenleving. 50% van de Nicaraguanen is analfabeet, 30% in de steden, 70% - 80% op het platteland. Alfabetisatie heeft op dit moment een hoge prioriteit. In maart start een grote alfabetisatiecampagne. Op dit moment wordt deze voorbereid door studenten die in opleiding zijn voor onderwijzer. Materiaal wordt verzameld en studenten van de middelbare scholen en universiteiten worden opgeleid om de ongeletterden te leren lezen. Ze werken volgens de methode van Paulo Freire, een Braziliaans pedagoog en schrijver van het boek: *Pedagogie van de onderdrukten*.

De studenten leren lezen aan de analfabeten. De analfabeet leert de student over zijn situatie op het platteland. Het is een uitwisseling van kennis. De Woorden die de mensen leren lezen en schrijven hebben betrekking op hun eigen leefsituatie en krijgen zodoende de kans om deze te verbeteren.

Paulo Freire paste deze methode ook toe in Brazilië en Chili. hij zegt: onwetendheid en kennis zijn evenals ziekte en gezondheid relatief en bestaan slechts als elementen van de totaliteit. Onderontwikkeling moet men in zijn geheel zien. Een geheel waarin men solidair moet zijn. Onze fundamentele uitdaging is: niet de losse delen van het geheel onder de ogen zien, maar de werkelijkheid als een complex. Adriana merk verder op: honger en armoede zijn geen losstaande symptomen. Zij zijn onderdelen van een heel complex dat fout is: slechte verdeling van de rijkdom en uitbuiting van velen.

Ja, niet alleen in de tijd van de kolonisatie, maar ook nu nog overal op de wereld. De rijken verrijken zich nog meer en de armen worden nog steeds armer. Maar de armen zijn niet langer passief, zij verzetten zich steeds meer tegen deze situatie. De overwinning van de Sandinisten op het bewind van Somoza is hier een voorbeeld van. Ook elders groeit het ondergrondse georganiseerde verzet. Nu is het Nicaragua, morgen Chili of Rhodesië, wie zal het zeggen?

Vraag: Hoe kunnen wij Nicaragua helpen bij de wederopbouw?

Adriana: Jullie kunnen geld sturen om Nicaragua zelf hun eigen structuur op te laten bouwen. De hulp die Nicaragua nu moet krijgen is noodzakelijk en moet gebeuren uit solidariteit. Nicaragua accepteert geen hulp onder condities, hoewel ze nu veel geld nodig hebben. De wederopbouw kost geld. Toen de aanhangers van Somoza zagen dat ze de oorlog gingen verliezen hebben ze veel apparatuur in ziekenhuizen, fabrieken en zelfs de typemachines van de regering kapot gemaakt. Bussen werden gebruikt als barricades, zodat het openbaar vervoer tegenwoordig plaats moet vinden op vrachtwagens. De ziekenhuizen van Estelli, Leon en Managua zijn gebombardeerd. De Nicaraguanen willen hun eigen gezondheidszorg, hun eigen fabrieken opbouwen.

De opbrengst van de fabrieken zal hun eigen land ten goede komen.

Dan bijna boos: Jullie willen ons altijd iets leren, maar wij moeten niet iets van jullie leren, jullie moeten van ons leren ! De prijs die jullie voor de welvaart betaald hebben is veel te hoog. Deze ging ten koste van het welzijn. Ziekte wordt hier in Nederland gezien en beleefd als een individueel probleem, terwijl de oorzaak van de individuele problematiek structureel is. Daar wordt weinig aan gedaan. De mensen verzuipen in de welvaart en voelen zich eenzaam. Ook in Nederland is gezondheidszorg koopwaar. Ook hier is kennis macht. De bevolking is in dienst van de arts, de arts zou in dienst van de bevolking moeten zijn.

Vraag: Kun je iets vertellen over de Nicaraguanen?

Adriana: De mensen zijn er erg vriendelijk, zij worden niet gauw boos. De Nicaraguaan is open en lacht veel. Wat me opviel in Nicaragua is dat de mensen erg poëtisch zijn. In het dagblad "Barricades" wordt één keer per week een bladzijde besteed aan gedichtjes van de mensen over het verleden en de toekomst. De Nicaraguanen zijn erg met de toekomst bezig.

Graag willen we dit interview besluiten met de woorden van Julio Cortazar.

"De Nicaraguanen vragen niets. Zij bezitten de stilzwijgende trots van mensen die in hun eentje de strijd hebben gewonnen en bereid zijn deze in hun eentje voort te zetten; maar de buitenlanders die het land bezoeken en de acute nood bespeuren, zijn verplicht namens hen te vragen, spontanen spreekbuizen te zijn voor een volk dat de komende maanden zal worden geconfronteerd met een dramatisch gebrek aan voedsel (melk voor de kinderen) dat door deviezen tekort zal voortduren. Nicaragua op dit moment steunen betekent de zaak van de vrijheid en de gerechtigheid in heel Latijns-Amerika steunen".

Margriet van Dijk

Ria van Gemert

HOGER BEROEPS ONDERWIJS in Limburg

Grote sprong voorwaarts ?

Alweer bijna 1½ jaar geleden deed de RL een rapport het licht zien waarin de eerste taken van de Algemene Faculteit werden uitgewerkt: het ontwikkelingsplan Sociale Gezondheidskunde. Wezenlijk kenmerk daarvan is de relatie die naar het HBO wordt gelegd. In bijgaand artikel wordt aandacht besteed aan de reacties daarop uit de kring van de HBO-raad.

Ontwikkelingsplan Sociale Gezondheidskunde.

Het ontwikkelingsplan Sociale Gezondheidskunde omschreef een viertal taken; het ontwikkelen van een nieuwe studierichting sociale gezondheidskunde, het opzetten van een onderzoekscentrum gericht op het terrein van de sociale gezondheid, het ontwikkelen van post-hoger onderwijs, en het opzetten van samenwerkingsexperimenten tussen de RL en het regionaal Hoger Beroepsonderwijs 1).

De minister van Onderwijs en Wetenschappen de heer Pais, kwam op 7 februari j.l. in Maastricht om het College persoonlijk de mededeling te doen dat hij met het ontwikkelingsplan kon instemmen. Alleen verpleegkunde moest in de plaats van epidemiologisch onderzoek komen, en voor sociale gezondheidskunde zou wel minder man-

kracht toegewezen worden t.b.v. onderwijs en onderzoek. De overige taken leken hem uiterst zinvol, doch mogelijkheden om daar apart geld voor uit te trekken zag Pais niet.

HBO-WO samenwerking: virtuele taak?

In de interne discussie over samenwerking met het HBO wordt deze taak erkend: gedurende de zomer neemt de Universiteits Raad een daarover handelende nota aan. Een aantal zaken zoals vakinhoudelijke inbreng (b.v. lessen anatomie) onderwijskundige advisering (b.v. hoe introduceert een school de P.G.O.-methode in haar opleidingssysteem), het opzetten van gemeenschappelijke onderwijsprogramma's (b.v. over gezondheidskundige of medische thema's) werden in principe gezien als taken voor de RL. Het voorstel heeft tot nu toe evenwel geen handen en voeten gekregen. Samenwerking met het HBO is erkend als ideële taak van de RL. De medische faculteit heeft inmiddels een facultaire werkgroep ingesteld die tracht regulerend op te treden. Deze werkgroep is er reeds in geslaagd om een financiële regeling te treffen, die tot doel heeft de inspanningen van capaciteitsgroepen t.b.v. het HBO te compenseren. Een aantal plannen en projecten dreigen echter om te komen doordat er onvoldoende capaciteit ingestoken kan worden.

Deze schoen klemt zowel aan de zijde van de Medische Faculteit als van de

Algemene Faculteit. Dat komt doordat voor de universitaire taak "samenwerking HBO-WO" geen menskracht van enige omvang werd vrijgemaakt.

Zowel van de zijde van de Algemene Faculteit als van de Medische Faculteit zijn loffelijke pogingen gedaan om tot samenwerking met het regionale HBO te komen.

De nota "Samenwerking binnen Hoger Onderwijs"²⁾ geeft een reeks van voorbeelden.

Vaststellend dat deze loffelijke pogingen zullen blijven weerklinken als holle leuzen wanneer de samenwerking HBO-WO niet snel structureel vanuit de RL wordt aangepakt, wordt in het volgende aandacht geschonken aan de problemen aan de niet-universitaire kant. Hoe vallen de plannen van de RL aan de kant van het Hoger Bevoegd Onderwijs?

Roep om gelijkwaardigheid

In een recent artikel gaat Blomen, medewerker van de HBO-Raad, in op de Maastrichtse plannen³⁾.

Kernpunten van zijn kritiek zijn: in principe prachtige plannen maar aan enkele essentiële voorwaarden om er zelfs maar aan te beginnen is niet voldaan:

- a. de plannen gaan onvoldoende uit van de gelijkwaardigheid van HBO-WO. Die gelijkwaardigheid impliceren een te respecteren eigenheid en verantwoordelijkheid van beide sectoren die ontbreken. Er is geen gezamenlijke

verantwoordelijkheid voor de opzet van nieuwe programma's. Benutting van de specifieke deskundigheid van HBO docenten komt niet naar voren.

Mogelijkheden voor HBO instellingen om te participeren in onderwijs laat staan onderzoek, zijn afwezig.

Blomen spreekt in aangehaald artikel zijn teleurstelling uit over het ontbreken van die uitwerkingen van de gelijkwaardigheid van de HBO en de WO sector.

Minder terzake doet zijn bekommernis omtrent de excentrische ligging van het "Balkon van Europa". Hij vreest deswege een isolement van de impulsen die uit Maastricht komen. Niet iedere Hagenaar weet dat Limburgers meer in Den Haag of Groningen komen dan b.v. Delftenaren.

Knoop doorhakken.

Wil de RL nu duidelijk maken of deze instelling de "proefregio voor samenwerking binnen Hoger Onderwijs" wil worden dan zal de fase van overleg over deze ideële taak verlaten dienen te worden. Erkenning van de gelijkwaardigheid van beide typen hoger onderwijs is daarbij een eerste vereiste. Met erkenningen komen we er echter niet. Op beleidsvoorbereidend niveau wordt nu al jaren van gedachten gewisseld over dit onderwerp.

Ten aanzien van het bezwaar als zou het ontbreken van wettelijke kaders een beletsel vormen om de ideële taak met voortvarendheid om te zetten in een

reële concrete taak kan opgemerkt worden, dat het de RL bij voortdurende gelukt is uitzonderingssituaties voor zichzelf te creëren. Niet valt in te zien waarom ook niet geregeld zou kunnen worden dat er voorzieningen en regelingen komen t.b.v. :

- onderwijsprogramma uitwisseling
- gezamenlijke p.h.o cursusproductie
- onderzoeksparticipatie

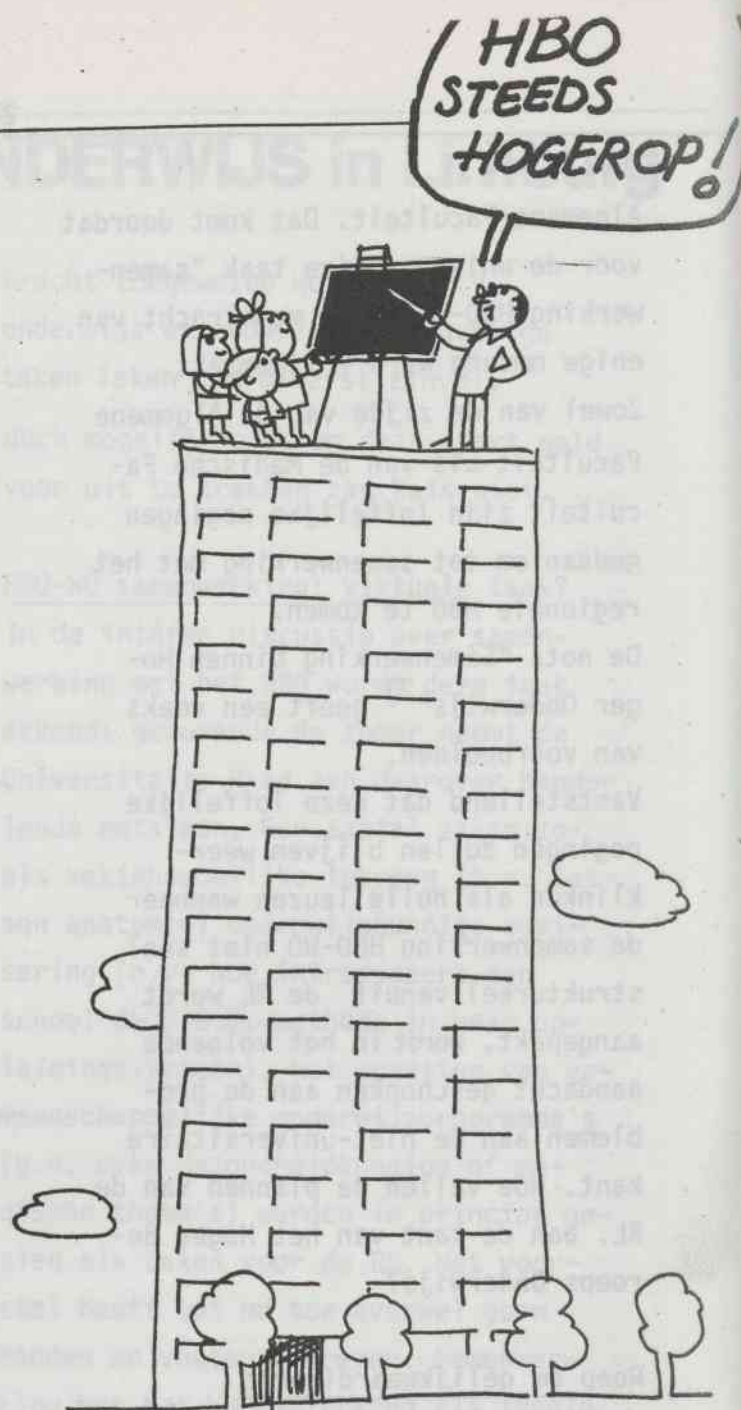
Slot

Ik zou mij generen ten opzichte van lezers in de HBO-instellingen met name in Zuid-Limburg, als ik hier niet speciaal de aandacht vestig op het feit dat deze instellingen nu al sinds het ontstaan van de basisfilosofie met veel verwachting naar de vernieuwing binnen het Zuidlimburgse Hoger Onderwijs uitzien. De beloften die zijn gedaan in frequent herhaalde openbare uitspraken van hooggeplaatsten van de RL zullen op korte termijn ofwel ingelost ofwel teruggenomen moeten worden.

De Maastrichtse plannen mogen in het land - en zelfs daar buiten - bij onderwijsbeleidsmakers dan in de smaak vallen, het is zaak de realiteit waar deze plannen binnen waargemaakt behoren te worden niet uit het oog te verliezen.

De recente positieve advisering van de zijde van de Academische Raad inzake de Maastrichtse aanpak van de samenwerking binnen Hoger Onderwijs kan hierbij alleen maar een stimulans betekenen.

Hans Adriaanse

Noten

1. werkgroep Algemene Faculteit Sociale Gezondheidskunde, plan voor ontwikkeling van onderwijs en onderzoek aan de Algemene Faculteit Maastricht '78.
2. Samenwerking binnen Hoger Onderwijs, RL, Maastricht '79
3. Blomen, W., Ontwikkelingsplan voor Algemeen Faculteit, RL: onduidelijkheid over inbreng HBO, in: HBO-journaal 1979 (2) pag. 26 - 27.

Mededelingen

Het zes-en-dertigste Nederlandse Filologencongres wordt gehouden op woensdag 9, donderdag 10 en vrijdag 11 april 1980 te Groningen.

Het Nederlandse Filologencongres richt zich in het algemeen tot afgestudeerden en studenten in de geesteswetenschappen (W.O en H.B.O.).

Belangstellenden kunnen het (voorlopige) programma aanvragen bij de penningmeester van de Vereniging: Verlengde Stationsweg 53, 9477 PK Westlaren, Tel.: 05905 - 2093.

De Gezondheidswinkel in Berlijn (BRD) organiseert 14 - 18 mei a.s. een Gezondheidsweek

Gesundheitstag

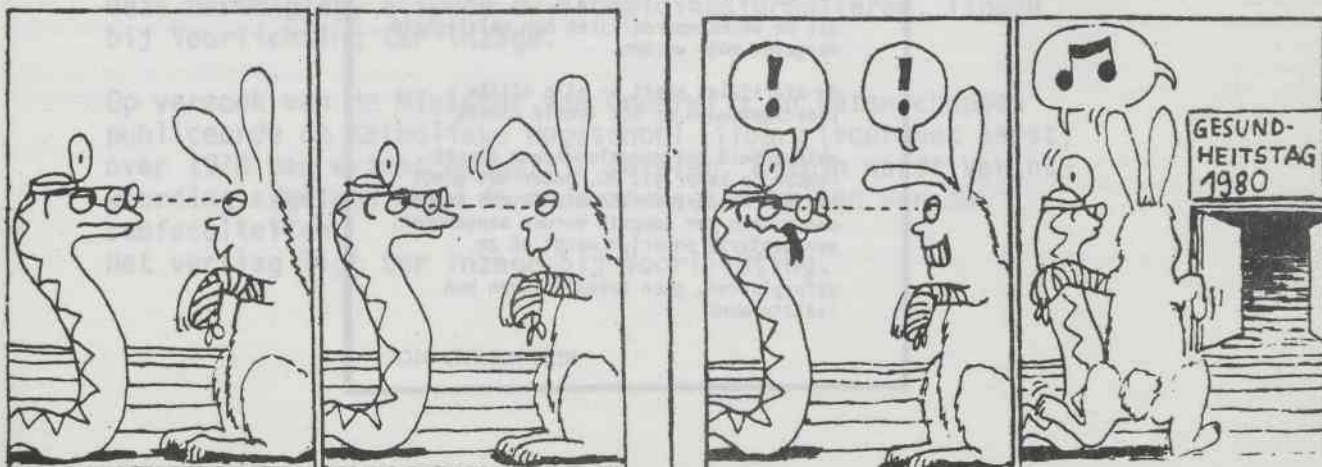
Deze bijeenkomst wil vooral een forum zijn voor betrokkenen, dus personen die in de gezondheidszorg of het sociaal werk actief zijn.

Centraal zal staan kritische analyse van de gezondheidszorg en ontwikkeling van nieuwe perspectieven.

hoofdthema's:

- Gezondheidskrisis der Gesellschaft
- Elend der herrschenden psychiatrie
- Atomkraft als krankheitserreger

Inlichtingen: Medizinisches Informations und Kommunikationszentrum Gesundheitsladen Berlin E.V. Kantstrasse 148 1 - Berlin - 12

SLAAPDIENST..... een nuttige nacht(rust).

Wat is dat?

De slaapdienst is bedoeld als een tijdelijke, nachtelijke opvang door vrijwilligers bij b.v. een zieke, een bejaarde, een alleenstaande of anderen die erom vragen.

Het is de bedoeling, dat er gewaakt wordt, maar het geeft aan deze mensen de zekerheid, dat er iemand in huis is op wie ze eventueel een beroep kunnen doen, b.v. bij het naar de W.C. gaan.

Soms is het een te zware belasting voor de familie om dit langere tijd achter elkaar te doen. De Slaapdienst kan hier dan uitkomst bieden. Geen professionele hulp dus, maar..... er zijn en wakker worden als het nodig is.

Dit idee is geopperd door de hulpdienst St. Pieter (vrijwilligers). nadat ze gestoten waren op dit hiaat in de hulpverlening.

Bij de uitwerking van het plan SLAAPDIENST dachten zij allereerst aan studenten. omdat die over het algemeen wat flexibeler over hun tijd kunnen beschikken. Dit sluit andere mensen echter geenszins uit. Iedereen die interesse heeft kan reageren.

De Studentenekklesia heeft het op zich genomen dit initiatief via eigen blad en schoolbladen bekend te maken onder de studenten. Daarvoor geïnteresseerden kunnen zich opgeven bij Thecla, op tafelstraat 13, tel. (043) 15651 van 14.00 tot 17.00 uur.

Bij voldoende belangstelling roepen we iedereen bij elkaar en kunnen er verdere afspraken worden gemaakt. Dit alles in samenwerking met mevrouw Ceha, contactpersoon van de hulpdienst, en eventueel in samenwerking met de studentenverenigingen.

tot onze grote droefheid overleden in het kerstreeces onze dierbare vissen, zorgenkinderen van de bibacquisitie,

JANUS

BERKE

MAIKE

FIENIE

SJEFKE

JESSIE

LIESKE

en HENRIETJE

LERANG

op uiterst jonge leeftijd verlieten zij ons op zeer tragische wijze, een langzame en pijnlijke onderkoelingsdood was hun bedroevend lot.

dat de verantwoordelijken hun nalatigheid vergeven moge worden.

de afdrijving heeft in alle stilte plaatsgevonden op het locale closet

gelegenheid tot condoleren kan plaatshebben op kamer 111 HG, onder het genot van een koude-vis-schotel, tevens kunnen dan vissen ter adoptie worden aangeboden, een gastvrij aquarium wacht op ze.

waterplanten, geen gebeden waren hun laatste wens

MIA, MARJAN, DICK

ZEG JA TEGEN VEILIGHEID !!

In het streven de veiligheid bij het werken in de Rijksuniversiteit Limburg zo veel mogelijk te bevorderen, kan onderstaande lijst, welke als een contrôlelijst kan worden gezien, een waardevol hulpmiddel betekenen.

Vanzelfsprekend ligt het accent op veiligheidsaspecten in het Biomedisch Centrum, Skillslab en plaatsen waar veel brandbare of onvervangbare produkten worden bewaard.

Voor de studenten geeft de lijst een overzicht van diverse problemen met betrekking tot veilig werken, orde en netheid, etc. Of ze er al of niet mee te maken krijgen, hun inzicht in deze materie zal er door worden vergroot.

Ook voor medewerkers buiten het B.M.C., Skillslab, etc. bevinden zich in onderstaande lijst diverse aandachtvragende punten als:

- Aanwezigheid van blusmiddelen;
- vrijhouden van vluchtwegen;
- solitaire werkzaamheden;
- orde en netheid;
- belastbaarheid van rekken;
- etc.

HIER VOLGT DE LIJST UIT HET GROENE BOEKJE !!

Algemeen

Beschermt U zich steeds, waar nodig, met aangepaste oog-, gelaatsbescherming, adembeschermingsmiddelen etc.?

Zijn de als standaard aangebrachte oogspoelflessen gevuld en evenals brandblussers, branddekens, douches, e.d. goed bereikbaar en niet geblokkeerd?

Zijn de vluchtwegen steeds goed toegankelijk?

Zijn de noodschakelaars en noodafsluiters goed bereikbaar en bekend?

Zijn de elektrische apparaten inclusiefsnoeren, stekers, contactdozen e.d. in orde? Worden mankementen direct doorgegeven aan de Electriciën?

Zijn alle slangverbindingen correct? Denkt U ook aan drukverhoging op het leidingwaternet bij einde dienst?

Zijn de afvoerslangen van de waterstraalluchtpompen voldoende stug en steken ze diep genoeg in de afvoeropening?

Wordt beschadigd glaswerk en andere scherpe voorwerpen, zoals injectienaalden e.d. in een aparte afvalbak gedeponneerd?

Wordt glaswerk aan de spoelkeuken aangeboden met inachtneming van de hiervoor geldende regeling?

Wordt gekarteid glaswerk direct voor reparatie uit de roulatie genomen?

Wordt apparatuur ter reparatie of opslag steeds 'schoon' aangeboden?

Worden de afvalbakken tijdig geledigd?

Hebt U geen eet- en drinkwaren in koelkasten met chemicaliën?

Controleert U de volgende toestanden bij einde dienst?

Zijn de gasvlammen en andere verwarmingsapparatuur uitgeschakeld?

Zijn de diverse kranen dicht?

Zijn de ramen gesloten?

Zijn de binnenzonweringen, in verband met mogelijke brandglaswerking door laboratoriumglaswerk, neergelaten?

Zijn doorlopende proeven niet aanleiding tot ongewenste gebeurtenissen?

Voldoet U steeds, bij solitaire werkzaamheden buiten werktijd, aan de hiervoor geldende meldingsplicht?

Brandbare vloeistoffen

Wordt voldaan aan de eis dat er op de afdeling niet meer brandbare vloeistoffen aanwezig mogen zijn dan de werkvoorraad van één dag?

Staan de brandbare vloeistoffen op de afdeling op een 'veilige' plaats?

(niet in de nabijheid van ontstekingsbronnen als gasbranders, ovens, droogstoven, kookplaten, niet op labtafel-opstand e.d.)

Is een rookverbod aangegeven indien meer dan 10 liter brandbare vloeistoffen in een ruimte aanwezig zijn?

Zijn, waar nodig, opvangbakken aanwezig?

Zijn glazen en kunststofflessen, groter dan 1 liter gevuld met brandbare vloeistoffen, in blikken bussen geplaatst?

Zijn alle flessen en bussen met brandbare vloeistoffen, goed afgesloten?

Worden brandbare vloeistoffen bij einde dienst in de veiligheidskast ondergebracht?

Worden de afvalvloeistoffen gescheiden opgevangen in brandbare- en chloorhoudende koolwaterstoffen?

Zorgt U ervoor dat geen vonkende apparatuur onder een opstelling staat waarin brandbare vloeistoffen worden gebezigt?

Zijn de veiligheidskasten voorzien van afzuiging en aarding?

Is de vloer vrij van opslag brandbare vloeistoffen?

Zijn koel/vries-kisten/kasten, waarin brandbare vloeistoffen of gassen worden bewaard, zodanig uitgevoerd dat hierin geen vonkvorming optreedt?

Zijn droogstoven, waarin brandbare gassen of dampen kunnen vrij komen zodanig uitgevoerd dat hierin geen vonkvorming optreedt?

Chemicaliën

- Zijn alle flessen, kolven, e.d. duidelijk geëtiketteerd? Ook de spuitflessen waarin water zit?
- Staan de vergiften in de zuurkast?
- Staan de sterke zuren en logen in de zuurkast- of onder de zuurkast, gescheiden in opvangbakken en heeft gelaatsscherm of zuurbriil hierbij een vaste plaats?
- Worden stoffen, welke verouderd, overbodig zijn of peroxyden kunnen vormen, tijdig verwijderd en worden 'afgelegen' opslagplaatsen niet vergeten?
- Worden overbodige, niet zelf te vernietigen afval-chemicaliën opgegeven aan de veiligheidsdienst?
- Zijn de chemicaliënrekken niet te zwaar belast?
- Zijn geen chemicaliën boven mans- hoogte opgeslagen?
- Zijn de chemicaliënvoorraden op de afdeling niet onnodig groot?
- Zijn geen gasflessen, groter dan 5 liter, op de afdeling aanwezig, tenzij hiervoor een tijdelijke schriftelijke toestemming is?
- Zijn gasflesjes op de zalen duidelijk geëtiketteerd en goed vastgezet?
- Worden de gasflesjes met ijkgas veilig zichtbaar opgeborgen? (niet in een lade of in een kastje)
- Worden de gasflesjes, reduceren e.d. na de proeven direct aangeboden aan Bureau Goederen en niet opgeslagen op de afdeling?

Orde en netheid

- Is Uw werkomgeving opgeruimd en is de vloer en het looppad vrij van struikelblokken?
- Wordt overbodige emballage (karton, hout, kunststof, papier, watten e.d.) direct verwijderd?
- Zijn de researchgegevens buiten diensttijd brandvrij opgeborgen?
- Is alle gereedschap goed opgeborgen en is het ook in orde?
- Worden gemorste chemicaliën en wordt gebroken glaswerk direct opgeruimd?
- Zijn handdoeken, poetsdoeken, laboratoriumjassen en andere kleding op de juiste plaats opgeborgen?
- Kan men van Uw vensterbank zeggen dat het geen opslagplaats is?

N.B.: Neemt U, in geval van twijfels met betrekking tot veiligheid steeds contact op met Uw chef en zondig met de Veiligheidsfunctionaris?

Deze lijst is vanzelfsprekend niet uitputtend.
Indien we echter zover zijn, dat alle vragen volmondig met ja kunnen worden beantwoord, zijn we een heel stuk in de goede richting.

Alle vaste medewerkers van het B.M.C. en het Skillslab zullen een exemplaar van deze contrôlelijst ontvangen.
Voor andere geïnteresseerden in de lijst is deze te krijgen bij de veiligheidsfunctionaris, die tevens gaarne bereid is eventuele vragen of onduidelijkheden toe te lichten.

Tom Smeets
Veiligheidsfunctionaris.

MEDEDELINGEN BURO LICHAMELIJKE VORMING & SPORTAgenda sportevenementen waar de R.L.bij betrokken is.

12-13 febr.	NUK zaalvoetbal	Amsterdam
13-14 febr.	NUK zaalhockey	Groningen
21-22 febr.	Eerstejaars Sport Tournooi	Twente
1 mrt.	NUK cross-country	Tilburg
20-21 mrt.	N.S.K.-badminton	MAASTRICHT !!!
1- 2 apr.	NUK basketball NUK veldvoetbal NUK tafeltennis	T.H.Twente
26 apr.	Batavierenrace	Nijmegen
2 mei	HALMEN-tournooi	MAASTRICHT
30 mei	O & W sportdag	Amsterdam

De Limburgse Universitaire Studenten Sportstichting(LUSS) organiseert dit jaar, onder auspiciën van de NSSS, de volgende evenementen:

N.S.K.-badminton individueel

Op donderdag 20 en vrijdag 21 maart worden in sporthal de Heeg in Maastricht de Nederlandse Studenten Kampioenschappen Badminton georganiseerd. Geen NUK dus, want deelname staat open voor studenten van het w.o. en h.b.o. Vanzelfsprekend rekenen we op een flinke maastrichtse deelname! Inlichtingen en aanmelding: buro l.v.& s. tst 328, tevens op publicator t.o. studielandschap.

HALMEN-tournooi

Op vrijdag 2 mei zal een eerste HALMEN-tournooi plaats vinden. HALMEN betekent deelname door de universiteiten c.q. hogescholen van Hasselt-Aken-Luik-Maastricht-Eindhoven-Nijmegen. Er wordt "strijd" geleverd in diverse takken van sport. Alle wedstrijden vinden plaats op het Geusselt-complex. Beide tournooien (Halmen en NSK-badminton) worden mogelijk door de steun van de NSSS en de ABN. Inzet van het Halmen-tournooi is de ABN Bank Bokaal. Nadere bijzonderheden in de volgende Maffius.

BRIDGE

De bridgeclub "de Brök" wil w.o. en h.b.o.-studenten in staat stellen deze nobele tak van sport onder de knie te krijgen. Zij wil dit bereiken op de volgende manier:

- 1x per week les in bridgen
- een gereduceerde contributie van 3-4 gld. per maand.

E.e.a. kan doorgaan indien er minstens 15 geïnteresseerden zijn. Inlichtingen en aanmelding bij het buro l.v.&s tst.328.

WINDSURFING - CURSUS - WINDSURFING - CURSUS

Het is eindelijk gelukt om, bij voldoende belangstelling een windsurfcursus in Maastricht (=Eysden) te krijgen.

WAT?

- cursus wordt gegeven door een internationaal erkende school, dus officiële instructeurs.
- men krijgt een hele dag les (09.00-17.00 uur)
- de cursus omvat theorie (o.a. veiligheid) + praktijk (optuigen - simulator-droge en natte (!) oefeningen-vrij varen)
- de laatste 1-1½ uur alleen varen (onder toezicht instructeur)
- windsurfplank+pak

WANNEER?

- in mei en juni
- op zaterdag of op doordeweekse dagen
- voor elke cursus dienen minstens 7 deelnemers te zijn

WIE?

- alle studenten (wo+hbo)-medewerkers (sters)-introducee's

HOEVEEL?

Normaal kost de cursus f125.--. Indien er zich minstens 20 deelnemers opgeven, dan kunnen we een korting bedingen van f40.--. Het cursusgeld wordt dan f85.--.

Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen bij het buro l.v.&S. Abtstr.4 tst328. Hier kan men ook een stencil krijgen met uitgebreide informatie. (o.a. inhoud cursus).

Bij een eventuele aanmelding dient direct het cursusgeld betaald te worden.

Surf Heil!

bekijk't maar

INFORMATIE VOOR DEZE RUBRIEK
voor sluitingsdatum door spelen naar
guus van rooy planetenhof 75
maastricht

17-18-19 februari Carnaval.

Dat wil meestal zeggen dat
er rond die dagen minder an-
dere culturele activiteiten
zijn.

(Met de karnavalsdagen zijn
meestal de musea gesloten, u
kunt daarom beter even van te
voren bellen).

Tentoonstellingen

8 februari - 8 maart

Maastricht De Jong Bergers

FONS BEMELMANS: bronsplastieken

HARRIE BARTELS: Schilderijen

Twee kunstenaars die door de
jaren heen hun sporen al flink
verdiend hebben.

Zeker de moeite waard om eens
bij deze tentoonstelling bin-
nen te lopen.

11 januari - 23 februari

Atelier JAC Vinken

stationstraat 71 Nuth

TOON TAP

Aquarellen, tekeningen en schil-
derijen.

26 januari t/m 7 april

Gemeente museum Roermond

dinsdag t/m vrijdag 10-12

en 14-17 uur. Weekend 14-
17 uur.

INEKE SMEETS,

Schilderijen en grafiek

11 januari t/m 3 maart

Museum Van Bommel- Van Dam en
Cultureel Centrum: (VENLO)

de generatie VAN 1900 IN LIMBURG;
Waaronder 27 Limburgse kunstenaars

o.a. CHARELES EYCK

HAN JELINGER

HARRY KOOLEN

HARRU SCHOONBROOD

JEF SCHEFFERS

Sculptuur van Fons Bemelmans "Pegasus"

Theater

Maastricht, stadsschouwburg

februari

- 29 Werktheater "Het lab" met "Igor". (Zie toelichting).

Maart

- 1 Ballet van Vlaanderen
- 2 Lucero Tena, Spaanse dansen.
- 3 De kwelling, door Globe.

Hasselt

Februari

- 7 Zie de mannen vellen - Hansen Orketen.
- 22 "Maskerade" van Tekstpiement.
- 23 "Red rider", Podium
- 25 "Taking steps", Ayckbourn Theater.
- 26 "Wat is dat hier voor een hoerenkot".
- 28 "Fons Jansen 5".
- 29 Ballet van Rennes.
- 29 "Red rider", Podium.

Sittard, schouwburg

februari

- 7 Ballet van Vlaanderen
- 12 Servus Du, Robert Stolz
Multimedia, operettenshow.

Maart

- 5 Het Nationaal Ballet.

Toelichting theater:

Als eerste presentatie speelt "Het Lab" op 29 februari om 20.00 uur in het Theatercafé van de Stadsschouwburg in Maastricht:

"Igor" door John Rouvroye met o.a. Ger Driesen, Janneke Brinkman
Regie: Maarten Willekens.

Korte inhoud:

Joa is een schrijver die meer tijd besteedt aan het, in gedachten, converseren met Igor, de held uit zijn romans, als aan Ine, zijn vrouw. Het wankele haat-liefde evenwicht wordt verstoord als Igor de held in levende lijve de studeerkamer van Joa binnenstapt, verliefd wordt op Ine en er vervolgens met haar tussen uit knijpt.....

Toegang is gratis

Poppentheater Pieke Dassen,
Bogaardenstraat; Maastricht.

februari

- 6 Honing x Honing = Honing
- 24 De kleine Winnetou
- 27 De Kleine Winnetou

Maastricht, stadsschouwburg

Maart

- 4 Trio X: programma "Avant-Garde".

Lunchpauzekonserten:

februari

- 6 Jean-Claude Kromenacker, viool

Muziek

Programma:

Bach: suite nr. 3 in E

Prokofieff: Sonate

- 13 Operaklas Conservatorium
Programma:
fragmenten uit: "Die Lustige
Weiber von Windsor" van Otto
Nicolai en uit "Der Bettelstu-
dent" van Karl Millöcker.
- 20 Maastrichts Salon Orkest
Programma:
Muziek uit de oude doos
MET HIERINGE BIETTE! !
- 27 Emmanuel Koch, viool
Joop Grubben, piano
Programma:
Beethoven: Sonate op. 12 nr.
1 in D
Lekeu : Sonate (de enige).

En verder wordt elke maandag (12.30 uur) door leerlingen van het conservatorium een lunchpauze konsert verzorgd.

Sittars, schouwburg

februari

- 29 Don Pasquale, opera, L.S.O

Maart

- 1 Harry Saksioni
- 3 Academy of St. Martin-in- the
Fields.

Film

Sittard, Forum bioscoop.

Maart

- 5 Herfstsonate, van Ingmar Ber-
man.

Filmhuis, Maastricht

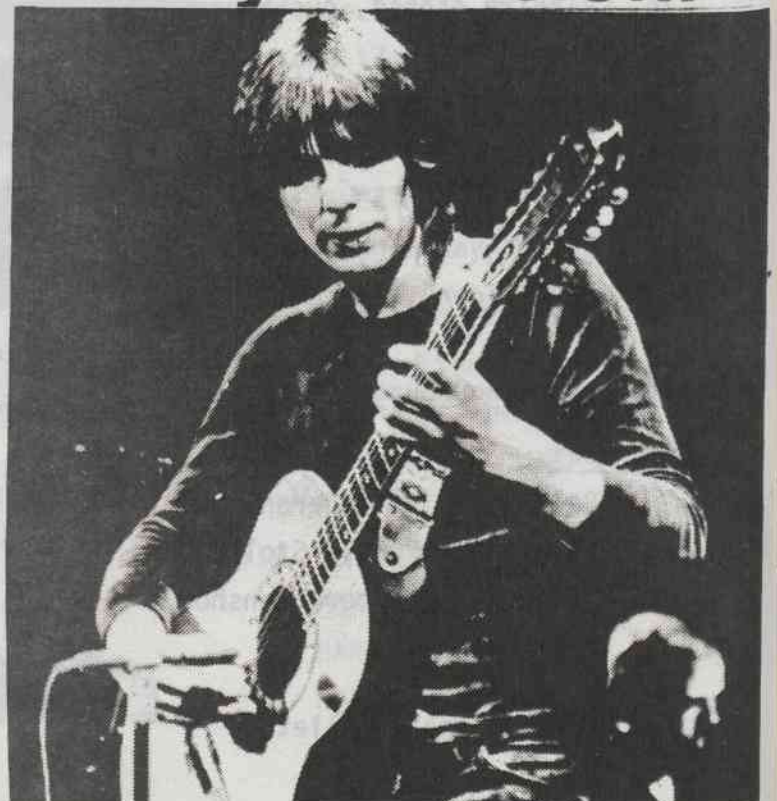
Donderdag 7 t/m zondag 10 febr.

"Orfeu Negro", Marcel Cemus,
Frankrijk 1958

De film Orfeu Negro is een moderne versie van het uit de Griekse oudheid, bekende verhaal van Orpheus en Eurydice. Het verhaal speelt zich af in de jaren vijftig te Brazilië.

Donderdag 14 t/m zondag 17 februari
is het filmhuis gesloten i.v.m. car-
naval.

Harry Saksioni

Donderdag 21 t/m zondag 24 februari
 "Mecanique" (mais ou et donc ornicar),
 Bertrand van Effenterre, Frankrijk,
 1978.

In deze film staan de relaties tussen twee vrouwen en een man centraal. Ze zijn alledrie dertigers, leden van de huurflatgeneratie, die nu kinderen, 'n woning, 'n baan, 'n auto hebben maar ook nog liefde, dromen en harts-tochten.

Donderdag 28 februari t/m woensdag
 5 maart:

Themaweek Huisvesting.

En verder

Politiek café

De laatste zondag van iedere maand wordt een onderwerp op een politieke (en informele) wijze uitgebreid doorgepraat in de kleine comédie aan de Tongersestraat.

Steeds is er een inleid(st)er, die zijn of haar visie geeft.

Daarna volgt de discussie tussen het publiek en degene die de inleiding heeft verzorgd.

Bezoekers met kinderen zijn ook welkom, want er wordt een aparte zaal ingericht waar de kleineren onder begeleiding bezig kunnen zijn. Zondag 24 februari om 11.30 uur is het onderwerp "Cultuurbeleid", waarbij de functie van de stadschouwburg en het eventuele muziekhuis onder de loep wordt genomen.

jacques reinders
 guus van rooy

NETWERKTHERAPIE
GEZINSTHERAPIE
SEX-THERAPIE

BIO-ENER

BERGBOORTET

SYSTEMATISCHE DE

GESTALT-THERAPIE
OPERATIE CON

ENCOUNTERGROEPEN
TRANSACTI

PIE MERKELIJKHE

TISATIE
REFLECTIETHERAPIE

NG
ERAPIE

SE
THERAPIE

ATHESE

MUFFIUS

VOER VOOR PSYCHOLOGEN